

מסע הכבשים מעין-חרוד למנסורה

מסיפורי המקום – 33

השנה 1949. באוגוסט החלטנו להקים את ענף הצאן במנסורה. לעבודה בענף החדש יועדו כמה חברים: ג'ו ריפקינד (שהיה אז מרכז הקניות, וכדי לפנות אותו החליף אותו המא"ז – יצחק עדר, שהחליפו כמרכז קניות בחיפה). וילי פינקוס, ועולה מאוסטרליה ששמו יצחק האוסטרלי...

הקמנו דיר בבית המוכתר של מנסורה, הוקמו גדרות, סידורי מים, מקום איכסון למספוא, וכד'.

בעזרת "אירגון הנוקדים" ותקציב ממחלקת ההתיישבות של הסוכנות, רכשנו את העדר בעין-חרוד. היה זה עדר של 280 כבשי אוואסי ערביות (בעלות אליות) שהגניבו איכשהו את הגבול, והן רוכזו בעין חרוד.

עכשו עמדה הבעיה כיצד יגיע העדר מעין חרוד למנסורה.

כסף לא היה לנו כמובן להביא אותן במכוניות, והוחלט להביאן ברגל.

המא"ז המקומי יצחק עדר, שהיה ותיק מלחמת העולם השנייה, היה היחיד במשק עם ניסיון בקריאת מפות, ולכן הוחלט שהוא יהיה בצוות המוביל את העדר, שימצא את המסלול הנכון והקצר ביותר. עימו צעד וילי פ. שלמד את מקצוע הנוקד בכפר-גלעדי, וחבר נוסף, האוסטרלי.

המסע תוכנן לארבעה ימים, עם מקומות לינה בדרך.

אך התכנון נעשה לפי קצב ההליכה של כבשים יהודיות שמנות ומפונקות, ולא ידענו שכבשים ערביות הולכות הרבה יותר מהר, מתוך צורך לחפש את מזונן...

התוואי היה מעין חרוד לכפר תבור, דרך קבוץ גזית, שם היינו אמורים ללון בלילה הראשון.

הלילה השני תוכנן בבית קשת, ונקודה נוספת ללילה השלישי. הכל תואם מראש עם הקיבוצים הנ"ל.

התחלנו ללכת עם 280 הכבשים, (ביניהן אחת צולעת, שדידתה מאחור, וחששנו שלא תגיע), וגילינו שהן מתקדמות מהר בהרבה משחשבו.

בלילה הראשון כבר הגענו לבית קשת, מרחק כמעט כפול מהתכנון. צעדנו בכבישים רגילים, והתקדמו, כאמור, מהר.

כעת עמדה בפנינו השאלה - מה הלאה?

המשך המסלול עבר בדרך רומית עתיקה שמתחילה לא רחוק מכפר חיטין, ויורדת לכנרת ליד בית ימק"א. צעדנו בדרך סלולה, התקדמנו יפה, ובערב השני הגענו לגינוסר (שכלל לא נכלל בתכנון).

אנשי גינוסר פחדו להכניס את העדר לקבוץ, פן יעביר מחלות לעדרם, אך נתנו לנו ללון שם.

העברנו הודעה למנסורה שהמסע מתקדם יפה ושנגיע מוקדם מהצפוי.
למחרת המשכנו בדרכנו על הכביש, וליד המנזר האיטלקי של הר האושר חתכנו בשבילי-הרים
ישר לורד הגליל. כך חסכנו את עיקולי הכביש והתחבורה.
בראש פינה חיכה לנו חבר שבישר: אל תגיעו עדיין! השטח לא מוכן!
מול מסעדת "גיטל" הזכורה לטוב, הקימונו מכלאה זמנית בין העצים למספר שעות, עד
שהתקבלה הודעה ממנסורה שניתן להביא את העדר.
כל העדר הגיע בשלום, כולל הכבשה הצולעת - -

סופר ע"י יצחק עדר ב-2009

ערכה: רחל גינת